

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

17. Sintne aliqui ordines exempti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

32 Itaque ejusmodi Privilegio non modò monasterium sed cœmiterium &c alia quæcumque intra Monasterii septa exempta censebuntur, cap. necessaria ca. nulla 12. qn. 1. idque ad passus usque 30. vel 40. cap. sicut cap. diffinivit 17. quest. 4. quod tamen verum est, cum monasterium est extra urbem constitutum, fecus vero si in Civitate, tunc enim tot passuum priuilegio non gaudebit. c. quisquis 17. quest. 4. glo. & DD. cap. per exemptionera de privileg. in 6. Rebuff Israël. de immunit. Ecclesiastica in constitutionibus regis & in l. nubts de verb. si summa angelica verb. Exemption. 1. & Fuman. 5. Archidiac. cap. nulla 12. quest. 1. vide Navarr. in Manuels cap. 25. nn. 10. vers. Domus uem Episcopalis.

Q U E S T I O X V I I .

Sintne aliqui ordines exempti?

S U M M A R I U M .

1. Cisterciensis Ordinis Privilegium.
2. Cisterciensis ordo jure scripto non exemptus.
3. Papa Diaconatus totius Orbis.
4. Ordines plurimi exempti privilegio proprio.
5. Predicatorum exemptio.
6. Minorum.
7. Carmelitarum.
8. Benedictiorum.
9. Regularium omnium.
10. Exemptio eorum plenam realis quam persona sit.
11. Restringitur in causis mercedum & misericordiarum personarum.
12. Item in degentibus extra claustra.
13. 14. 15.
16. Diviso ordinum.
17. De participatione alienorum privilegiorum.
18. Quid si ordo noui mutetur privilegio,
- an participans nihilominus fructur.
19. Virum participantem possint privilegio nisi contra eos quorum contemplatione participant.
20. Familiares non retorquent privilegium contra suos principales.
21. Prærogativus non mutur privilegio contra concedentem.
22. Ordines qui habent Generalem, an jure communis sint exempti.
23. Jurisdictionis specialis, cumulative concessa confessor.
24. Pontifex non solet derogare ordinarii nisi expresse.
25. Qualem jurisdictionem habeant Prelati in subjectos.
26. Exemptio ordine Monachorum, an censoratur exemptius ordo monialium.
27. Ordinarii incarcerantes regulares exemptos sunt excommunicati.
28. Tenor Bullæ.

30. Va-

30. Varie exemptionum causa.
 31. Ordinibus facile conceditur exemptionis possunt puniri.
 32. Exempti nedium ab ordinariis, sed ne sibi subjecti sunt.
 33. Exempti immediate S. Sedi subjecti sunt.
 34. Censurae ordinariorum in exemptos irrita sunt.

Iure communis Cisterciensis ordo, id privilegium habet, ut nisi facta mentione ordinis rescriptum impetrari non posset, text. cap. cum ordinem ubi DD. de Rescr. cap. ne Dei de Simonio Io. Andr. cap. i. de suppl. negl. pralati glo. cap. receperimus de privileg. Fel. & Abb. d. cap. cum ordinem. quod ipsum hospitalariis & templaris aliquo nonnullis concessionis reperitur, cap. ex parte de decimis glo. d. cap. cum ordinem de Rescript. Non tamen idcirco privilegio plena exemptionis potiuntur, Felin. cap. ne DEIm p. de Simonia & nominatum cap. cum ordinem num. 7. vers. considera primo de Rescript. Itaque sit diffinitio generalis hujus questionis, omnes ordines atque Ecclesiæ jure communis subjectæ esse potestati suorum diœcesanorum, cap. omnes Bafilicæ 16. quæ 7. cap. i. de offic. ordin. cap. cum Episcopus eod. in 6. cap. noverint. cap. regenda cap. sic quidam 10. q. 3. Choppin. in suo privilegiantilibro Monasticion seu de iure canonorum per tot.

Sicut enim Papa dicitur diœcesanus totius orbis, ita Episcopus suæ diœcesis, 3 dicitur enim tota diœcesis esse Parochia & quasi territorium Episcopi, cap. cum contingas de foro compet. Socinus tract. de oblat. quæ 3. 18. num. 63. Troylus de Canonisat. sanctorum, incipit sequitur secundum nu. 28. & seqq. Rebuff. l. pupillus §. territorium vers. hi tota civitas de verb. signif. cap. cum venerabilis de Relig. domib. Abb. cap. nimis grave n. 4. de excessib. pralat.

Dico jure communis. Nam privilegii corpori juris non inseruis, plurimi ordines exemptionum plenissima jura sunt adepti, ac ne per omnes excurram, ordo Prædicatorum plenissimam exemptionem consecutus est privilegio Sixti 4. Incip. Regmi- nis, hoc tenore.

Et ne prætextu constitutionis Innocent. 4. prædecessoris nostri, volentes, &c. locorum diœcesani & alii Ordinarii in personas & loca fratribus. Prædicatorum contra Gregorii prædecessoris nostri ordinationem sibi quamcumque jurisdictionem & superioritatem vindicante præsumant, districtus inhibemus, ne quisquam absque Sedis Apostol. commissione & auctoritate in personas, domos & loca dicti ordinis, Prædicatorum utpote profus exempla aliquam excommunicationis, suspensionis & interdicti sententiam specialiter vel generaliter quomodolibet promulgare, aut in personas, domos, vel loca hujusmodi aliquam præminentiam, superioritatem & jurisdictionem quomodolibet exercere præsumant, etiam ratione contractus, vel delicti, vel rei de qua contra ipsos ageretur, ubique ineat contractus, committatur delictum & res ipsa consistat, Decenniunus quoque ex nunc quaslibet ex-

communicationis, suspensionis & interdicti sententias, & quæcumque processus,
 qualvis poenas & sententias generales vel speciales continentis, quos vel quas pro-
 mulgari vel haberi, & omnia quæ contra fratres, domos vel loca dicti ordinis quo-
 modolibet fieri contigerit, etiam eorum exemptione, ut puta notoria, non aliter
 allegata nullius roboris vel momenti esse & pro insertis haberi debere. Hoc pri-
 vilegio aliquis donatus, Prædicatorum ordo habere dicitur omnia privilegia,
 quæ habent omnes alia religiones in genere vel in specie. *Aurea Armilla* verb. ab-
 solutio num. 26. *Alphonfus a Caſarubioſ* tractat. de privilegiis Fratrum Minorum verb.
excommunicatio ubi addit. Hieronymi à Serbo & verb. exemptione num. 15. Ex qui-
 bus, infero primo, Prædicatores communis privilegio clauſo in corpore juris
 non esse exemptos, sed proprio. *Exprefſe Abbas cap. numis gravatum. 4. de excessib.*
prelat.

5 Secundò. Quod Prædicatores citati eoram ordinatio comparere non teneantur
 ad allegandum exemptionem, est enim notoria, Abb. cap. cum ordinem ubi DD. de
Reſcript. Et ita censet Eusebius verb. exemptione 2. verb. privilegium n. 7 dixi supra num. 4.
in verbis conſtit.

6 Minores, eodem anno 12. 5. cum Prædicatoribus à sancta sede Apostolica ap-
 probati sunt. *Io. Caldeus* cap. numis prava, ubi Abb. num. 1. de excessib. prelat. donatique
postmodum à Clement. 4. exemptionibus tam ab ordinariis quam ab delegatis, ac
 etiam à constitutione Innocent. 4. in cap. volentes de privilegiis n. 6. ac immediate
 subjectæ sanctæ sedi eorum Ecclesie, oratoria, domus, loca, libri, utensilia, mobilia,
 immobiliis, *Alphonfus Caſarubioſ* in compendio privilegiis Fratrum Minorum verb. exem-
 ptio n. 3. 8. & 10.

7 Carmelitæ pariter à jurisdictione ordinarioꝝ & legatorum protſus sunt ex-
 empti, adeo quod processus aut sententiæ contra eos latæ sint nullius roboris, *Alphon-*
fius ubi supran. 24. vide infra lib. 4. quæſt. 4. 6. n. 1.

8 Eadem in Benedictinis obigit. Nam Eugen. 4. ne eos caularum fr̄cepitus inquiet-
 tet & ab orio deducat fancivit, ne quis eos j. ram entum praestare aut testimonium
 ferre ex quacumque causa compellat invitos, *Alphonfus ubi supra verb. exemptione. ver. Ex*
privilegio Monachorum sancti Benedicti vide infra lib. 2. quæſt. 34.

9 Infuper (utar verbis Navarri tit. de Regularibus tom. 1. comment. 2. incip. nunc quoad
 judicior. 36. ver. addo secundo & ver. addo 3 fol. 48.

Omnis fere regulares sunt exempli à jurisdictione ordinarioꝝ per privilegia
 concessa eis directè vel indirectè per participationem, communicationem aliorum
 privilegiiorum, & consequenter habent jurisdictionem quasi Episcopalem, glo. sing.
Clem. 1. verb. Monasterii, de rebus Ecclesiæ non alienandis.

10 Quod adeo verum est, ut raro in religiosis habeat locum cap. volentes de privil.
 in 6. Nam jam concessum est aliquibus eorum directè vel indirectè per participatio-
 nem

nem, ut nequeant conveniri etiam de factis & sitis etiam extra loca exempta, cum de-
rogatione dicti cap. volentes, editio concil. Lugdunensi & innovati in Concilio Tri-
dent. sicc. 7. cap. 7. de Refor. ver. In exemptionum causis, Addo quod ex additione
Concilii Trident. d. ca. 7. colligitur 1. limitatio exemptionum, ne scilicet prosint quo-
ad causas civiles mercedum & miserabilium personarum. Secundò, generalis diffe-
rentia inter regulares exemptions degentes extra monasteria & degentes intra. Nam hi
super nullis causis possunt conveniri coram alia differentia ordinariis, ille autem sit
super praedictis duobus generibus causarum. Est & quod degentes intra, non pos-
sunt ab ordinariis ratione delicti puniri, nisi quando extra monasterium cum populi
scandalo delinquunt & non puniuntur a suis praeditis moniti ab ordinariis, ut id faci-
ant, degentes vero extra sic, ut in directo tenu & à contrario habetur in eodem Con-
cilio Trident. sicc. 25. cap. 14. de Regularib. incip. Regularis non subditus. Unde re-
sponsum est, non potuisse vicarium Episcopi cognoscere de quodam censu petito à
convento Ordinis Minorum S. Francisci de Paula, habentis exemptionem cum de-
rogatione cap. volentes, tum quia non degebant extra conventum, tum quia non age-
batur de illa causa predictorum gen. erum, neque delicto extra monasterium cum
populi scandalo commisso, Ita Navarius ubi supra.

Patres quoque Societatis, teste Alphonso, gaudent exemptionibus omnibus qui-
bus alii omnes ordines. *Alphonfus à Casarubios & ibi Hieronymus à Sarbo Capucinus*
tract. privil. omnium ordinum verb. communicatio privilegiorum. Exemptione quoque
gaudent P̄r̄. onstratenses, *Wamesius consil 65. n. 1. tom. I.*

Simili exemptionum privilegio gaudent ordines mendicantes, *Famus verb. excom-
municatio n. 28. & seqq. Chopin. in suo Monasticon.*

Sunt vero quatuor constitutione Pii 5.	Dominicanorum. Franciscanorum. Augustiniensium. Carmelitarum.
Inter quos eadem Pii 5 constitutione compre- henduntur ordines.	Servorum B. Mariae, S. Francisci de Paula. S. Hieronymi Iesuitorum. Societatis Iesu. Canonici Regulares Ordinis congregationum S. Augustini, Canonici Regulares congregationis S. Salvatoris, Canonici S. Crucis Olumbriensis, Benedictini. Monachi montis Oliveti, Vallis umbrosæ. Cistercienses.
Participantes de privi- legiis mendicantium,	Car-

Carthusienses.
 Camaldubenses
 Eremitæ S. Hieronymi à Pis.
 Congregatio S. Hieronymi Fesulanæ.
 S. Hieronymi Hispaniæ.
 Cœlestini.
 Crucigeri.
 Redemptionis captivorum.
 Sanctissimæ Trinitatis.
 Theatini.
 Ministri infirmorum.
 Congregatio clericorum Regularium Minorum quæ ortum
 habuit anno 1289.
 Præmonstratenses. *Wammesius conf. 65. m. 1. tom. 1.*
 Status tertii ordinis, de quo est constitutio Leonis X. & De-
 claratio S. Congregationis, quæ hic subjicitur & quam
 mihi nuper comunicavit ex Urbe revertens spectabilis. &
 eruditus D. Protonotarius Ricurtus Pauli Stravius à le-
 cretis S. Congregationis Cardinalium negotiis Episcopo-
 rum & Regularium præpositorum.

DECRETUM SUPER STATU MULIERUM TERTII
*Ordinis in privatis dominis degentium, illarumque ad ha-
 bitum admissione.*

Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposi-
 torum, ad tollendas omnes contentiones inter Episcopos, & Superiores Regulari-
 um super immunitate, & exemptione Tertiariarum, quæ in privatis dominis degunt
 vulgo Bizzoche, seu alio quovis nomine nuncupatarum, in primis & ante omnia in
 memoriam revocat ea, quæ Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini
 Interpretum in eandem sententiam respondit, videlicet,

Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, seplus re-
 spondit, minimè posse Sacerdotes Regulares Mulierum Tertiæ Ordinis, quas de
 Pœnitentia, vel Bizzocca vocant, confessiones sacramentales audire, nisi fuerint ab
 Ordinario approbati ad confessiones personarum secularium audiendas; quemad-
 modum nec posse illis Sacrosanctum Eucharistie Sacramentum administrare in
 die Paschalis Resurrectionis Sanctiss. D.N. IESU CHRISTI; Verum quoad
 sepulturam, atque alia Privilicia, Fratres Tertiarios, Mantellatos, Corrigiatos,
 aliosque similes ita demum Ordinis, cuius Tertiæ Regulæ habitum assumperunt,

privi-

Privilegiis potiri, & ab Ordinarii jurisdictione exemptions esse, si viri collegialiter vivant, seu cum Claustralibus habitent, & Mulieres virginalem, seu coelibem, aut castam vidualem expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint; quemadmodum cavitur Constitutione Concilii Lateranen. sub Leone X. qua habetur fess. 21. in fin. Hoc autem voto mulierum, alia duo, scilicet, paupertatis, & obedientiae nequaquam includi, quinque hujusmodi mulieres, si vitam Virginalem aut coelibem simpliciter, expresse voverint, etiam in consanguineorum, & affinium suorum, aut propriis domibus, vel locorum habitantes supradictis Privilegiis Ordinis, cuius Tertia Regula habitum deferunt, exemptioneque ab Ordinarii jurisdictione frui debere, utidem Leo postea declaravit Constitutione edita die prima Martii 15. 8. An autem predictæ qualitates in hujusmodi Tertiatis concurrant, Ordinarii loci judicium sit.

Præterea si contingat aliquas ex predictis Tertiariis sine sepultura electione decedere, eas sic decedentes, ita demum in Ecclesiis Ordinis, cuius habitum assumpti sunt, si in ipsis eorum communis sepultura reperiatur, si minus, in Ecclesiis Parochialibus sepeliendas esse decernit.

Superioribus autem Regularibus sufficienti facultate ad id à Sede Apostolica suffulcis (Cappuccinis exceptis) 1cere Mulieres ad hujusmodi habitum recipere, atque ad ipsos vestiendi eas officium pertinere, non autem ad habitum admittendas, & recipiendas esse nisi probatae vita, ac bonis motibus predictas, atque in ætate saltem quadragesinta annorum constitutas, quæ de proprio habeant, unde sufficienter vivere possint, & non cum aliis viris, quam cum consanguineis, vel affinibus in præsente tantum gradu sibi conjunctis cohabent, & ab Ordinario loci licentia prius impetrata, qui non alter eam concedat, nisi predictis prævio examine diligent sibi constiterit.

Verèm, in hujusmodi habitu concedendo respective deferendo, omnino à velo supera caput, quod Superieuctum vocant, à Pectorali, quod vulgo dicitur Sottogola, & à patientia abstinentiam esse; quinque eas, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsum, cum deferre deprehensæ fuerint, illa dimittere, etiam per centuras Ecclesiasticas ab Ordinario locorum compellendas esse, decernit.

Supradictis vero Decretis Mulieres Tertiæ Ordinis, quæ collegialiter vivunt, non comprehendunt, quinque eas dispositioni constitutionis Pii Papæ V. editæ Romæ Año 1616, quarto Kalendas Julii, quæ incipit (*Circa Pastoralis*) precius subiacere expesse declarat. Non obstantibus quibuscumque in contrarium facienteibus, Datum Roma 20. Decembri anni M.D.C.XVI.

Possent de singulis hisce ordinibus multa in medium adferri & curiosè inquiri, sed quia propriè non sunt hujus instituti, sublito, relegans curiolum lectorem ad Paulum Marcium Alphonsum à Casarubios. Remendum Frangier. Navarr. & a-

hos tract^r de origine omnium ordinum de privilegiis. Fratrum Minorum de Religiosis selectis de Regularibus, &c. Et præter eos ad Joannem Trullum, Priorem Aragonie in Tra^t.

de ordine Canonicorum Regularium v. doctissimum tract^r. Choppini Morosifac.

17. Ex præcedentibus quærendum primò. Quid importet concessa participatio alienorum privilegiorum, seu exemptionum (ut inquit) ad instar? respondeo quod fortius etiam & parem effectum cum aliis ad quæ adæquatur, Abb. c. inter dilectos n. 9. de fide in str. Fel. cap. nonnullum. 7. de Rescript. D.D. l. ff. de leg. 1. Paris. conf. 12. n. 5. vñ 4. Rom. conf. 383. num. 2. 3. late Apostill. ad Abbatem cap. cum olim numer. 5. verb. ad instar. de confusud. Navarr. de Jubile no. 16. per rot. simile. censuit Vip. in Augusta, l. princeps ff. de legib. licet enim legibus soluta non sit, tamen Princeps eadem illi privilegia tuluit quæ & ipse habet, Rom. d. conf. 383. num. 2. qua de re fuisus Alvatus, in consultationibus Lusitanis: consultatione 12. rom. 1. ubi de privilegiis ad instar.

18. Secundò. Quia si ordo non utatur privilegio seu exemptione an, is cui concessio, seu participio facta est potetur: videatur in argumentum esse quod non. Quia sublato principali, cui privilegium principaliter concessum est, extinguitur etiam in aliis quibus accessoriè competebat: sicut in timili dicunt, mortuo Domino extingui exemptionem, quia famulo ex persona Domini competebat. Bald. l. 2. circa fin. C. de Episc. & Cleri. Socin. conf. 84. accuratis me in novis. Sicutus conf. 20. col. 4. lib. 2. Decus lini. omnibus n. 10. ff. de Reg. Jur. Pro solutione distinguendum, an concessio seu participatio privilegiorum datas sive aque principaliter, & independenter: Tum enim per cessationem aut revocationem concessio participantia facta non revocatur. Bald. l. omnia Privilegia C. de Episc. & Clericis. Antor. de Corduba in addit. ad Alphon. de Casarobios in Compendio præulg. Fratrum Minorum verb. communicatio Roman. conf. 383. n. 2. § 3. v. Emanuele Rodericum in Compendio verb. Communicatio privilegiorum p. 82. & Ludovicum Mirandum ordinis S. Francisci Manuali Prelatorum Regularium 10. 2. 9. 46.

Ratio est, quia regula correlati vorum uno destructo, corrigit aliud, hoc easli vitatur. Nam cum correlativa habeat per modum efficiendi, uno destructo aliud non destruitur. Preses loco à correlatis Baptista à S. Blasio tract. de correlatis n. 35. Pro exemplo: si privilegia studii Lovaniensis sint ex speciali privilegio concessa studio Duacensi, destruetis privilegiis Lovaniensis, durabunt privilegia Duacensia. Quia privilegia Duacensia sunt correlativa ad privilegia Lovaniensis per modum efficiendi, & non effundi. Bald. d. l. omnia privilegia & Baptista à S. Blasio d. n. 35. Barth. Bald. Imold. si quis filio s. suiff. de injusso rupto. Navarrus de Jubile. & Indigenitus. no. 16. n. 8. vers. 3. insertur.

Si vero per participationem concedantur privilegia dependenter accessorie & minus principaliter, tum erit locus opinioni negativæ, Barth. l. 1. ff. de leg. 1. De curi. d. num. 10. Dominic. conf. 74. attento puncto col. fin. pertex. cap. si cui §. 1. & cap. dudum

dudum in pr. de probab. in L. 29 in cap. sicut nobis de verb. signif. in 6. & ita debet Conciliari Guilielmus de Cugno, qui acutè ejusmodi quætionem investigat, Autem omnia privilegia num. 2. C. de Episcop. & cleric.

Tertio queritur, utrum participantes in privilegiis seu exemptionibus alteri concessis, possint illis uti contra eos quorum contemplatione participant? Hanc quæstionem format Corduba, & respondet cum distinctione, quod si habeant ea privilegia, æque principaliter seu independenter ab aliis, tum facta sunt illis propria, possumuntque uti privilegiis contra illos. Si vero accessoriè & dependenter, ut sunt familiares & Donati Fratrum, & alii ejusmodi; non poterunt uti privilegiis Fratrum, contra ipsos Fratres quorum privilegia ipsis communicantur, licet enim eff. etius privilegii in alium derivetur ab illo cui conceditur, nihilominus tamen ipsum privilegium dicunt esse illius cui conceditur, & ex eius persona in alium derivatur, na Fran-

cus cap. sicut in 1. de verb. signif. in 6.

Uide, quod in favorem Fratrum principaliter concessum, scilicet ut Familiares utantur iporum privilegiis, non debet contra ipsos Fratres seu eorum dispendium retorqueri, cap. quod ob gratiam de reg. juris in 6. Ita concludit Corduba, in addit. ad Alphons. a Casarub. in tract. de privilegiis Frat. minor. verb. communicatio.

Hinc infero, quod licet familiares exemptorum sint exempti, ut probabitur infra 20 tamen non possent uti ejusmodi privilegii retorquente adversos eos, quorum respectu exempti sunt, perrationes Cordub. & Decretibus supra, pendent enim privilegia familiarium accessoriæ ex persona principalium dominorum, Decus d. l. in omnibus num. 10 ff. de Reg. juris nor. Card. Clem. frequens nu. 4. de excessib. prelator.

Quod confirmo, quia privilegiatus non uitetur privilegio suo contra concedendum, eo invito, l. amissimos §. Lucius ubi Barib ff. de excusat. tut. Rebuff. concil. 147. vers. ne forte niles privilegi. Bald. l. si cus. C. de non num pecu. Rebuff. de privul. Scholarium privileg. 178. l. si index circumventio ff. de minoribus ubi dicitur quod privilegio quod à te habeo, non uortem invito. Petrus Levanderi in tract. de doctrib. par. 1. quæst. 23.

Quarto dubitatur, utrum ordines qui habent Generalem, sint exempti? Dubium 21 movere, quod ordinum Generales dicant, videntur, corrigit totum ordinem, quod autem Generalibus concessum est, diocesanis ademptum esse videtur, arg. l. Dominicus C. ubi causa fiscalis l. si duo ff. de admin. frat. tut. Unde placuit quibusdam, si Index depetratur causis certæ speciei, quod ea ex jurisdictione judicis ordinarii detracta & lemota esse censebuntur, Raphael Cumamus Castren. & D.D.l. Quod in rebus §. si quis posse ff. de legat. 1. Vulgatum est enim quod generi per speciem derogetur, unde voluit Baldus quod specialis visitator derogat generali, in l. 1. ff. de offic. consul. Ang. l. testamenta omnia C. de test. Bald. Auth. habu. acol. 5. C. ne filius pro patre. Idq; cum concessio generalis est in favorem certarum personarum, estque in eorum favorem,

H. 2.

quod

quod per concessionem specialem derogetur generali. Item cuius generalibus ordinum attributa est ejusmodi iurisdictione a postulatione imperantium, secus vero si motu proprio Pontificis. Ang. d. l. 1. f. 1. Bald. d. Auth. habitu. Nihilominus ratiu negativam hujus questionis partem defendit una cum aliis Iason l. quod in rerum §. si quis p. s. num. 6. & seqq. ff. de legae. 1. Perns de Anch. cap. tibi qui de Ref.

23. Ratio est ex communi conclusione, quod iurisdictio specialis censeretur concessa cumulative, non vero privative. Barb. l. 1. ff. de offic. praefecti urbis Ror. conf. 393. Are. conf. 102. D. D. cap. Pastoralis de offic. ord. n. cap. quia contingit de Religiosis dominis. Nec enim est regulariter verum, quod per specialem iurisdictionem uni concessam etiam cum taxativa, solus derogetur universalis iurisdictioni. Ang. l. 1. C. ubi & apud quos per illum tex. ubi glo. verb. salvo.

24. Confirmatur haec opinio: nam ex privilegio quocumque Pontificis nunquam censeretur ordinaria potestati derogatum, nisi exemptione formalibus vel equipollentibus verbis concedatur, tex. cap. pastoralis de privileg. ubi D. D. De quibus a me superscriptum est, q. s. 9. unde etiam si ordinum Generales jus habeant visitandi, corrigendi, judicandi totum ordinem, non ideo tamen ordo a iurisdictione ordinarij exceptus esse censendus est, nisi ordini nominatio exemptione concessa sit.

25. Queritur quinto, qualem iurisdictionem habeant Pralati, Abbates seu quivis superioris exempti in subjectos? Respondeo quasi Episcopales glo. singel. Clem. 1. verb. proprii ubi. D. D. de Rebus Eccles. non alienand. Ita quod ejusmodi superioris ea omnia exercere possunt in suos quae Episcopi in subditos, Navarrus conf. 23. tit. de privilegiis Hieron. à Sorbo Capucinus in annos ad Alphon. à Casarabas in compend. privileg. fratrum minorum verb. prelati per d. Clem. 1. ubi glo. & signanter jurisdictionem criminali etiam irrequisito Episcopo. Navarr. conf. 9. n. 2. de privileg. Excepio tamen ea quae ordinis dicuntur Episcopalis, de quibus supra, q. s. sexta in fine & in cap. quod sicut de elec. & cap. transmissam eadem & cap. quoniam d. 68. Abb. remissive in cap. si quis contra clericum num. 49. vers. Item omnia que sunt de foro competenti, qua dere etiam infra, lib. 4. q. s. 20.

26. Sexto quarti posset utrum exemplo ordine Monachorum censeretur etiam exceptus idem ordo monialium, Respondi supra, q. s. 4. Quibus addo, quod sub nomine religiosi non comprehendantur moniales, Sabarella Clement. 1. m. 1. cum add. de privileg. & excessi privilegiorum. Nec appellatione Fratrum S. Francisci (inquit Baldus) veniunt sorores S. Clarae Bald. in l. quinque col. 5. C. de servis frug. Paulus de Lensaris Clement. 1. de elec. Alex. conf. 126. vol. 1. Abbi in add. ad c. de monialibus n. 1. verb. clericus de sentent. excommunicat. Idque maximè in materia od. ofa, qualis est exceptio. Albertus Brunus in tract. statutorum verbo pater n. 32. vers. in statuto glo. & Bald. l. quisquis C. ad l. Julianum majestatu. Rebuff. de privileg. si bolar. privileg. 177. num. 5.

Et

Ex ita puto nobis conciliandum. Abbatem, in cap. ea quae num. 5. de statu Monach. qui censet quod d' sposta in Monachis, censentur etiam disposita in monialibus: videlicet si sit materia indifferens, non vero si versetur in privilegiis, in eis enim masculinum non concipit fæmininum, nec concessum filio extenditur ad filiam. *Decimus l. in omnibus causis. 7. cum addit. ff. de Reg. iuris.*

Ex quibus infero primo, quod diccelani seu ordinarii capientes seu incarcerantes regulares seu religiosos exemptos in casibus non expressis, sunt excommunicati. *Panthus Fijes Episcop. Sarmentis tract. de visit. lib. 2. c. 20. n. 20. Paulus de Lehar. c. si clericis de sent. excomm. in 6. DD. Clement. frequens de Excessib. pralat. Hieron. à Sorbo. Capucinus in add. Alphon. ubi supra Guido sing. 497.* Quia de te exeat Bulla Clementis octavilata anno 1595. 7. Kalend. Martii, anno ejus Pontificatus quinto, qua formam praescribit qualiter Praelati suos regulares punire debeant, ac Episcopus ea in parte se habere, Hujus tenoris.

Suscepti muneris ratio postulat, ut ea quæ in sacro Concilio Trid. providè constituta sunt ab iis ad quos spectat inviolate obserватi curemus; maturo fano concilio ipsius Concilii decreto provisum est, ut quicunque regularis non subditus Episcopo intra Claustra degens, extra ea ita notorie deliquerit, ut populo scandalo Episcopo instantे à suo superiore intra tempus ab Episcopo praefigendum severè puniatur, superior de punitione Episcopum certiorē faciat, sū minus ipse à suo item superiore officio privetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit, veram quia experientia compertum est interdum in hujusmodi decreti executione nimis remissè procedi, cùm enim Episcopus instat aliquem regularem eo quo supra diētum est modo delinquentem à superiore puniri, saepe fit ut superior regularem delinquentem ad alia suorum ordinaria loca extra Episcopi diccesim ex industria impunitum transmittat, atque etiam ipse aliquando ad alias provincias se conferat, nec ultius super delinquentis excessibus inquirat, & de ejus punitione Episcopum certiorē non reddat, inde nec regularis delinquens tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius diccesim existat, nec superior qui delinquentem corrigit officio privatur, Nos pro pastorali nostra sollicitudine praefati decreti executioni quantum cum domino possumus favere & præmissis malis, ut par est opportuno aliquo re medio occurrere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium predicti Concilii interpterum sententia, motu proprio & ex certa scientia nostris ac de Apostolica fedi potestatis plenitudine hac nostra perpetuo valitura constitutio ne omnibus & singulis cujuscunque ordinis & instituti regularium etiam Mendicantium superioribus in virtute sanctæ obedientiæ & sub indignationis ac privationis dignitatum & officiorum per eos obtentorum eo ipso incurriendis pœnis, præcipimus & mandamus, ut juxta predictum decretum quilibet ipsorum regularem, non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ita notorie delinquentem, ut

populo scandalosus, Episcopo instantे intra tempus ab Episcopo præfigerat
 dum severè puniat, ac de punitione Episcopum certiore faciat, & alias decretum
 ipsum in omnibus & per omnia exequatur. Ceterum si superior in regularem de-
 linquentem non animadverterit, quinquo si illum impunitum ad alia suorum ordi-
 nium loca extra Episcopi dicēssem ut præfetur transmiserit, voluntus, & simili motu
 atque auctoritate decernimus, ut superior instantē Episcopo intra terminum ab E-
 piscopo præfigendum & sub eisdem indignationis nostræ ac privationis dignitatum
 & officiorum obtentorum, necnon & sub inhabilitatis ad illa & alia imposternum ob-
 tinendum, ac ulterius privationis activæ & passivæ vocis ad quas à nemino præter-
 quam à nobis & à Romano Pontifice pro tempore existenti restituī possit ipso facto
 similiter incurrendis pœnis ipsum regularem delinquentem loco ad quem transmis-
 sus fuit revocare & in quo deliquerit constitutæ seu sittere teneatur. Quid si hoc e-
 tam facere prætermiserit, per præsentes similiter statuimus, ut ordinarius loci ad quem
 regularis delinquens transmissus fuerit super præmissis ab ordinario loci in quo deli-
 quit similiter requisitus, vel alia de illius delicto informatus ut præfetur tanquam
 sedis Apostolicæ delegatus prædictum Concilii decretum omnino exequi & in re-
 gularē delinquentem severè animadvertere possit & debeat. Decernentes sic &
 non aliter per quoscunque judices & commissarios quavis auctoritate fungentes et
 iam Romanæ Ecclesiæ Cardinales & caulfatum Palatii Apostolicæ auditores sublata
 eis & eorum cuiuslibet quavis alteri judicandi & interpretandi facultate & auctoritate,
 ubique judicari & diffiniri debere. Irritum quoque & inane quicquid solus super his
 à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignorantiter contigerit attentari, non ob-
 stantibus, &c. Datum Roma apud S. Petrum anno incarnationis Dominica millesi-
 mo quingentesimo nonagesimo quinto, septimo Kal. Mattii Pontif. nostri anno
 quinto.

30 Colligo 2. Quod causa exemptionis ordinum monasteriorum fuit oppresio
 ordinatorum, prout notatur in cap. nimis iæqua & cap. nimis prava de exercitibus
 prælat. ubi recensentur viginti septem gravamina quæ prælati monasterii infere-
 bant. Item Clem. unica eodem tit. ubi recensentur triginta similia, unde Pontif. ex-
 emptiones concessit ut quaterius, liberari jugo & servitio ordinarii, vivant, & contem-
 plationi servitioque Dei vident. Bald. conf. 3, 7 super 1. primo vol. 4. D.D. c. recolentes de
 statu Monach. Nicolaus Boer. de statu Eremit. n. 6. Mand. in sig. gratia tu. Exemp. col. 2.
 Et 3. dixi sup. l. 1. c. 1. n. 15.

31 Colligo 3. quod præmissis ex causis si nova aliqua religio novusve aliquis ordo
 crearetur, facilè ejusmodi exemptionem impetraret. Mand. d. tit. vers. Antiqua igitur.
 32 Colligo 4. quod hi nedum in carcere ab ordinariis, ut dictum est supra, illatio-
 ne prima, sed ne quidem etiam puniri ab Archiepiscopis aut Patriarchis possunt,
 e. fateris, quæ i. c. sicut nobis §. fin. à contrario sensu de supplend. neglig. prælat. Hofsens.
 in sum

in summa de privileg. col. am penale. vers. in contrarium prob. exempti enim. Mandofius d. tit. vers. prefati. Ratio est quia immideatē subjiciuntur sancta Sedi cap. auſtoritate de privileg. in 6 glo pragmat. de cauſis §. si vero versus ſubjecto.

Colligo 5. quod cum omnes pene ordines religionum ſint à jurisdictione ordinaria exempti ut diximus ſupra & probat Greg. Sayrus Thesauro Theolog. Moral. lib. 4 cap. 2. n. 11. Suspensiones censuralis ordinariorum in eos latas irritas eſſe & inaneſ, Sayrus d. cap. 2. n. 11. ut dicemus latè parte 2. queſt. 45. & 50.

Q V E S T I O N E XVIII.
Prothonotarii Apostolici, an ſint exempti?

S U M M A R I U M.

- 1. Prothonotarii ſunt primi notarii.
- 2. Sunt in dignitate conſtituti.
- 3. Leo pont. eos exempti.
- 4. Fabricense gerere debent ſe pro more fa-
briſenſiam.
- 5. Item clerici juxta ordinem clericalem.
- 6. Apparitores gerere debent ſignum ap-
- paritura.
- 7. Prothonotarius dimiſſus impunitus.
- 8. Concilium Trident. derogat exemptione-
bus.
- 9. Exemptiones odioſa.
- 10. Concilium Trident. an ubi viſ terrarum
obſervetur.

D E Prothonotariis multi ſcripferunt. Mandofius de ſignatura gratiae tit. Protho-
notarii ubi finē per tot. Comeſius in premio ſuper reguli Cancellaria. q. 1. Ant. de Pra-
tiſ. traet. de jurifd. Epſ. c. 8. n. 16. Io. de Platea. fin. C. de decurionibus l. 10. Et lib. 2. C. de
principiis lib. 12. ex quibus ſatis ſu hæc pauca ad materiam defumere.

Protonotarios eſſe primos & velut no- ariorum principes omnes censuerunt. Go-
mefius Mand. Platea ubi etiam Alcatus locis in citatis. Et eos in dignitate eſſe reſtatur
Antonius de Praiſ. d. c. 8. n. 20. per Barb. l. 1. C. demand. princip. in l. eadem §. hac lege eff.
ad l. 1. l. 1. rep. lib. 1. & 2. C. de Primiceriis lib. 12.

Quos etiam à jurisdictione ordinaria Leonem Pontificem eximisſe fuſe p̄ter ex-
teros reſerti idem Antonius de Praiſ. d. traet. de Iurisdict. Epifcopic. 4. & c. 8. n. 17. Mando-
fius ubi ſupra. Ita tamen ſi Rochetum habitum ve Protonotariorum auctu deferant.
Anton. d. c. p. 4. & 8. Item Mandofius, quod à jure alienum eſſe non videtur.

Qui enim Fabricenſium privilegio & jure gaudere vult, Fabricenſium morem ri-
tumq; obſervet neceſſe eſt, l. ſigmaria l. ſi quis conſorium ubi glo. C. de Fabricenſibus lib.
11. Ioan. Faber in Reperitorio ſuper materia queſtionum ſive iorim & col. pen. & uile. in pr.

P rout quoque clericali privilegio non gauder, qui clericali habitu non veſtītur, e. ſi
unico de vita & honestate cleric. e. perpendimus de ſentent. excommunic. e. ex parte de pri-
vileg. Marſilius ſing. 283. Faber loco jam citato. Concil. Trid. Jeff. 23. c. 6. de Reform.

Ac